

חב"ד שבו, לכן תלת הגוונים לבנים, בת העין לבן כהה, והמקיף עליה לבן בהיר, וז"ש באד"ר חיוור גו חיוור, והמקיף החיצון לבן שבלבן חיוור דכליל כל חיוור, כדמפרש ואזיל, **בְּחִוּרָא חָדָא מְסַתְחִיין עֵינִין דְּזַעִיר אַנְפִּין** בלובן אחד של המקיף החיצון הנ"ל מתרחצות העיניים של ז"א ואז הן מוארות, **דְּכַתִּיב**, (שיר השירים ה) **רוּחַצוֹת בְּחֶלֶב** הן נרחצות בחלב בגוון הלבן שבלבן. **דְּהוּא** (נ"א בְּהוּא) **חִוּרָא קְדָמָא** שהוא לבן הראשון כלומר החיוור העליון החיצון דהיינו חיוור הכולל כל חוור. **וּשְׂאֵר חִוּרֵין אֶסְתְּחִיין וְנִהְרִין לְשְׂאֵר בּוֹצִינֵין** ושאר גווני הלבן שהם הפנימי והאמצעי הם רוחצות ומאירות לשאר האורות דהיינו לשאר ספירות דז"א.

מוֹחָא אֶקְרִי נְבִיעָא דְּבִרְכָּתָא המוחא שהוא חכמה סתימאה דא"א שממנו באה הארת העיניים הוא מבוע ומקור הברכות, **נְבִיעָא דְּכָל בְּרָכָאן מִנִּיהּ אֶשְׁתַּכְּחוּ** והוא המבוע של כל הברכות, שממנו נמשכות ובאות ונמצאות, כי מהמוח נמשכת הארת העיניים, ונאמר טוב עין הוא יבורך. **וּבְנִין דְּהֵאִי מוֹחָא לָהִיט בְּתִלַּת חִוּרֵין דְּעֵינָא** ומפני שזה המוח שהוא מוחא סתימאה דא"א הכולל בתוכו חב"ד, לוחט ומאיר בשלושה צבעי לבנונית העין כדפרישית לעיל, **בְּעֵינָא תִּלָּא פִּיהּ בְּרִכָּתָא** כי בעין דא"א תלה הכתוב את הברכה, **דְּכַתִּיב**, (משלי כב) **טוֹב עֵין הוּא יְבוֹרֵךְ** ודרשו חכמינו אל תקרי יבורך אלא יברך כי ממנה נמשכות הברכות, **דְּהֵא בְּמוֹחָא תִּלְיִין חִוּרוֹ דְּעֵינָא** שהרי במוחא סתימאה הכולל חב"ד תלויים ג' גווני לובן דעין דא"א

וכמו שמהחכמה נמשכות הברכות גם בעינא תלי ברכתא.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

האי עינא כד אשגח בזעיר אנפין, (עלמין) (ס"א אתנהרן אנפין
כלהו בחדו) **אנהרן כללהו בחדו** [טז] זאת העין דא"א כאשר מאירה

ומשגיחה בז"א אז כל הפרצופים והעולמות והמלאכים מאירים בשמחה כי יש ריבוי
שפע. **עינא דא, הוא כלל ימינא, לית ביה שמואלא** עין
זו דא"א שתיהן נחשבות לעין ימין שכולה רחמים ואין בה בחינת שמאל. **עיינין
בתתא, ימינא ושמואלא, תרי, בתרי גוונין** אבל העינים של
מטה שהם עיני ז"א יש בהן ימין ושמואל שהן רחמים ודין, א"כ בז"א הן שתי עינים בשני
גוונים דין ורחמים.

בצניעותא דספרא אוליפנא בסודות שבספר המוצנע למדנו שמוחא
סתמאה דא"א הוא לבדו נמצא ברישא דא"א, כי הבינה ירדה בגרון,
והחכמה הזאת נחלקת לחב"ד שהם שורשי המוחין והם בחינת ג' אותיות יה"ו, י' חכמה,
ה' בינה, ו' דעת, והם באתגליא, ובאתגליא הוא שם אהי"ה שהוא גי' יה"ו, ובפרצוף ז"א
יה"ו הם באתגליא ותלויים הם ביה"ו דא"א, **דהא י' עלאה, י' תתאה.**
ה' עלאה, ה' תתאה. ו' עלאה, ו' תתאה וז"ש כי יש י' עליונה
בחכמה דא"א, י' תחתונה בז"א, ה' עליונה בחכמה דא"א, ה' תחתונה בז"א, ו' עליונה

אור הרשב"י

מעט. אך כאשר הקב"ה מגלה חסדו ית' ואז
הוא משגיח בז"א שהוא השגחת עוה"ז, ואעפ"כ
בהשגחת ע"ק, דהיינו שיתנהר הפנים שהן
הפנימיות שהוא רצונו ית' עד שכולם רואים
שהשגחתו ית' הוא, ואינו ע"פ הטבע, וזהו
"אתנהרן אנפין". (מים אדירים)

[טז] האי עינא כד אשגח בז"א אתנהרן אנפין
כולהו בחידו כז"ל. והיינו כאשר א"ס ית'
משגיח בעין ע"ק, ע"י ז"א הנק' השגחתו ית'
הנגלית, והם רובא רובא ע"פ הטבע, וגם
כשיש בו שינוי הטבע הוא בהסתר, ולזה נקרא
זעיר אנפין, שהפנימיות שהוא רצונו ית' בו

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

במוחא דא"א, ו' תחתונה בז"א, הרי יה"ו דחב"ד דחכמה דא"א המעמידים ומקיימים חב"ד דז"א שנקראים מוחין תחתונים. **כָּל אֱלִין עֲלֵאין, בְּעֵתִיקָא תְּלִין** כל אותיות יה"ו העליונות תלויות ונעלמות ומכוסות ומושרשות בא"א כי אין שם בחינת אותיות ממש כי הכל בהעלם גדול. **וְתַתֵּאין, בְּזַעֲרֵי אַנְפִּין אֲנוּן. לֹאוּ תְּלִין, אֱלֵא אֲנוּן מִפֶּשׁ** יה"ו התחתונות הן בחב"ד דז"א, ובז"א היה"ו אינן תלויות ומכוסות, אלא הן שם ממש אורות דאותיות יה"ו באיתגליא כי עיקר שם הוי"ה הוא בז"א. **וּבְעֵתִיקָא קַדִּישָׁא תְּלִין** ובא"א הן תלויות ומכוסות והם רק רמוזות כי אין שם אותיות ממש. **דִּהָא שְׁמָא דְעֵתִיקָא אֲתַכְסִּיא מִכְּלָא, וְלֹא אֲשַׁתַּבַּח** שהרי שמו של עתיקא שהוא א"א סתום ומכוסה מהכל, ולא נמצא במפורש בתורה אלא רק פעם אחת שכתוב "בי נשבעתי נאום ה'" לכן גם אותיות יה"ו תלויות רק ברמז והוקשה לו א"כ ראוי היה שאפילו רמז לא יהיה להן בא"א שהרי כל עצמו של א"א רמוז רק בקוצו של י'. לזה משיב אומר **אַבְל אֱלִין אֲתוּן דְּתְּלִין בְּעֵתִיקָא** וז"ש אבל עם כל זה אלו האותיות של יה"ו תלויות ורמוזות במו"ס דא"א. **בְּגִין דִּיתְקַיְמוּן אֲנוּן דְּלִתְתָּא. דְּאִי לֹאוּ הָכִי לֹא יִתְקַיְמוּן** הטעם הוא כדי לקיים את היה"ו שלמטה שהן חב"ד דז"א שאם לא כך שיהיה למוחין דיה"ו דז"א שורש למעלה בא"א, לא יתקיימו המוחין דיה"ו שבז"א.

וּבְגִין כֵּךְ, שְׁמָא קַדִּישָׁא סְתִים וְגִלְיָא ולכן שם הקדוש יה"ו סתום וגלוי, ופירושו סתום בא"א כי לא נכתבו בתורה באותיות יה"ו רק באותיות אחרות שהם אהי"ה שהוא גי' יה"ו, וגלוי בז"א, ששם יה"ו שבו גלוי כי בתורה הלימוד היכמי

יש שם הוי"ה ב"ה שחוזר על ז"א. יהוה דסתים לקבליה דעתיקא
 קדישא, סתימא דכלא זה שסתום הוא כנגד א"א ששם יה"ו שבו נעלם
 וסתום מכל. ויהוה (אתגליא בגיניה דתליא) (ס"א דאתגלי בגיניה דיהוה
 דאתגליא דתליא) דאתגליא בזעיר אפין וזה שהוא בגילוי הוא בז"א
 ששם יה"ו שבו הוא גלוי. ובגין כך, כל ברכאן בעיין סתים
 וגליא ולכן כל סדר הברכות שאנחנו אומרים הן ברכות המצוות הן ברכות הנהגין
 צריכים להיות בלשון של נסתר וגלוי כמו ברוך אתה ה' הוא לשון נוכח, והוא כנגד ז"א
 אשר קדשנו הוא לשון נסתר כנגד א"א. אלין אתוון סתימן דתליין
 בעתיקא קדישא שהרי אלו אותיות יה"ו סתומות שתלויות ומושרשות בא"א.
 (תליין), אמאי תליין י' לקיימא י' דלתתא (ס"א ודאי בגולגלתא במצחא בעינין תליא י'
 (ס"א אמאי) אמא תליא לקיימא לי' דלתתא).

חוטמא דא"א

חוטמא סוד החוטם דא"א, ונתבאר סודו באדרא רבא (דף ק"ל ע"ב), בְּהַאי
 חוֹטְמָא בזה החוטם דא"א לאפוקי חוטם דז"א, בְּנוֹקְבָא
 דְּפִרְדֵּשְׁקָא, דְּבִיָּה נָשִׁיב רוּחָא דְּחַיִּי לְזַעִיר אַפִּין בנקב
 חוטם דא"א שהוא כעין קנה חלול הנקרא "פרדשקא" והוא נקב הימני דחוטם א"א שבו
 נושב רוח חיים מחוטם דא"א לחוטם דז"א למתק דיניו. וּבְהַאי חוֹטְמָא,
 בְּנוֹקְבָא דְּפִרְדֵּשְׁקָא, תְּלִיָּא ה', לְקִיָּמָא ה' אַחֲרָא
 דְּלִתְתָּא ובזה החוטם דא"א בנקב השמאלי שלו תלויה אות ה' לקיים ה' אחרת

הלימוד היומי